

No. 22352

**ISRAEL
and
ITALY**

Convention for the prevention of double taxation on estates and inheritances (with exchange of letters of 19 February and 21 March 1970). Signed at Rome on 22 April 1968

Authentic texts of the Convention: Hebrew, Italian and English.

Authentic texts of the exchange of letters: English and Italian.

Registered by Israel on 20 September 1983.

**ISRAËL
et
ITALIE**

Convention tendant à prévenir la double imposition en matière d'impôts sur les successions (avec échange de lettres des 19 février et 21 mars 1970). Signée à Rome le 22 avril 1968

Textes authentiques de la Convention : hébreu, italien et anglais.

Textes authentiques de l'échange de lettres : anglais et italien.

Enregistrée par Israël le 20 septembre 1983.

הוראות אמנה זו לא יתפרשו בכל מקרה כמגדילות את נסל הסס באחת מהמדינות המתקשרות.

נתעורר ספק או קושי לגבי פירושה או החלתה של אמנה זו יוכלו הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות ליישב את השאלה בהסכמה הודית.

סעיף 10

הרשויות המוסמכות של שתי המדינות המתקשרות רשאיות להתקין תקנות הדרושה להפעלת אמנה זו והן רשאיות לבוא בדברים זו עם זו במישרין לשם מתן תוקף להוראותיה של אמנה זו.

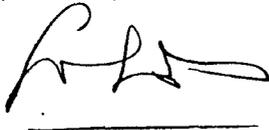
סעיף 11

אמנה זו תאושר, וכתבי האישור יוחלפו בירושלים בהקדם האפשרי.

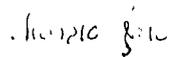
אמנה זו תהיה לבת-פעל ביום שבו יוחלפו כתבי האישור ותחול על עזרבות או ירושות הנוגעות לסי שבפטר באותו יום או לאחר מכן. האמנה תעמוד בתוקפה במשך תקופה של חמש שנים החל מיום התלפת תעודת האישור וללא הגבלת זמן לאחר תקופה זו, אולם ניתן להביאה לידי גמר על ידי כל אחת מהמדינות המתקשרות בתום תקופת חמש השנים, או בכל עת לאחר מכן, ובלבד שניתנה הודעה על כך מראש ששה חדשים לפחות. במקרה זה, יפוג תקפה של האמנה ביום הראשון לחדש ינואר הבא לאחר תום ששת החדשים האמורים.

נעשתה ברומא ביום 22 לחודש אפריל שנת 1968 שהוא יום כ"ג לחודש ניסן שנת תשכ"ח בשני עותקים בשפה האיטלקית, בשפה העברית ובשפה האנגלית, ושלושת הנוסחים דין מקור שווה להם, אלא שבמקרה של ספק יהא הנוסח האנגלי קובע.

בשם ממשלת הרפובליקה האיטלקית

בשם ממשלת מדינת ישראל

אם החובות שאפשר לנכותם באחת משתי המדינות על פי הרישא לסעיף זה עולים על שווי הכולל של הנכסים שעליהם זכאית אותה מדינה להטיל מס, תבוצה היתרה משווי הנכסים שחייבים במס במדינה השנייה.

סעיף 6

לא יוטל מס על נכסים שצווה אדם, שמושבו הקבוע בשעת פטירתו היה באחת המדינות המתקשרות, לטובת אחר הגופים האלה:

- (1) המדינה המתקשרת האחרת;
- (2) רשות מקומית באותה מדינה אחרת למטרות דת, חינוך, תרבות, צדקה או סעד;
- (3) מוסדות, שנוסדו או שיווסדו, במדינה האחרת למטרות האמורות בפסקה (2), והמוסדות אושרו לשם כך על ידי אותה מדינה אחרת.

סעיף 7

הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יחליפו ביניהן ידיעות (שביתן למוסדן לפי דיני המסים שלהן) ככל שיהיה דרוש לביצוע הוראותיה של אמנה זו. הידיעות שיוחלפו כך יראו אותן כסודיות ולא יגלו אותן אלא למעובינים בשומתם ובגבייתם של המסים שהגם נושא האמנה הזאת (לרבות גופים שיפועיים) או למעובינים בערעורים הנוגעים לכך. לא יוחלפו ידיעות העשויות לגלות סוד או תהליך תעשייתי או מסחרי.

סעיף 8

הוכיח משלם מסים שהמסים המוטלים עליו או המתוכננים לחובתו גרמו, או יגרמו, למסי כפל, בניגוד להוראות אמנה זו, רשאי הוא להשיג על כך בפני הרשויות המוסמכות במדינה שרואים אותה כמקום מושבו הקבוע על פי הוראות סעיף 4 לאמנה זו, או אשר ידוע כי על פי תנאי אמנה זו היה בה מקום מושבו הקבוע בעת פטירתו. נמצאה השגתו סבוססת, תנקוט אותה מדינה בצעדים הדרושים לשם ביטול כפל המס. השגה כאמור תוגש תוך שלש שנים מתום השנה אשר בה נודע למשלם המסים על כפל המס.

סעיף 9

הוראות אמנה זו לא יתפרשו כבאות לשלול את זכותם - או לפגוע בדרך כל שהיא בזכותם - של פקידי דיפלומטיים או קונסולריים לפטורים אחרים או נוספים אשר הם נהנים מהם כיום או שיוענקו להם בעתיד.

- (3) מסרד;
- (4) בית חרושת;
- (5) בית מלאכה;
- (6) מכרה, מחצבה או מקום אחר להפקת אוצרות טבע;
- (7) מתקן לבנייה או להרכבה הקיימים במשך יותר משנים-עשר חודש;
- (ז) פסנטים, סימני מסחר ומדגמים יראו אותם כנמצאים במקום שבו הם רשומים;
- (ח) זכויות יוצרים, זכויות בלעדיות, זכויות ליצירות אמנותיות ומדעיות וזכויות או רשיונות להשתמש בחסר שיש עליו זכות יוצרים, ביצירות אמנותיות ומדעיות, בפסנטים, בסימני מסחר או במדגמים, יראו אותם כנמצאים במקום שבו מבוצעות הזכויות הנובעות מן האמור לעיל;
- (ט) נכסים שלא פורטו לעיל יראו אותם כנמצאים במדינה שבה היה מקום מושבו הקבוע של הנפטר בשעת פטירתו.

סעיף 4

לענין אמנה זו, המונח "מקום מושב קבוע" פירושו - המקום שבו היו עיקר העסקים והאינטרסים של הנפטר. התעורר, לאור הגדרה זו, ספק באיזו משתי המדינות נמצא מקום מושבו הקבוע של הנפטר, או אם ניתן לראות שלנפטר מקום מושב קבוע בכל אחת משתי המדינות, תוכרע השאלה בדרך הסכם מיוחד בין הרשויות המוסמכות שבשתי המדינות, לשם כך תובא בחשבון העובדה עם איזו מדינה מנין שתי המדינות היו לנפטר, בשעת מותו, היחסים האישיים והכלכליים ההדוקים ביותר. לא היה לנפטר מקום מושב קבוע אף באחת משתי המדינות המתקשרות, יראו אותו כאילו היה מקום מושבו הקבוע במדינה שבה גר בשעת פטירתו. היה מקום מגוריו של הנפטר בשתי המדינות, תוכרע השאלה באיזו מהן היה מקום מושבו הקבוע בדרך הסכם מיוחד בין הרשויות המוסמכות שבשתי המדינות.

סעיף 5

החובות הרובצים על נכסים כמפורט בסעיף 3 לאמנה זו, או המבוטחים על ידי נכסים דומים, ינוכו, משרוים של נכסים אלה, במדינה שבה הבכסים האמורים חייבים במס, או משרוים של כל הנכסים האחרים אשר מדינה זו רשאית להטיל עליהם מס. חובות שונים מאלה שנזכרו לעיל, ינוכו משרוים של הנכסים החייבים במס במדינה שבה חיה מקום מושבו הקבוע של הנפטר בשעת פטירתו.

(ד) המונח "רשויות מוסמכות" - פירושו לגבי איטליה - מיניסטרויו
 הכספים, ההנהלה הכללית של אגרות ומסים עקיפים על עסקים
 (Direzione Generale delle Tasse ed Imposte Indirette sugli
 Affari)
 ולגבי ישראל - שר האוצר או נציגו.

סעיף 3

לגבי עזבונו של אדם שבשעת פטירתו היה מושבו הקבוע באחת המדינות
 המתקשרות, יוחלט על מקום הסצואו של נכס מן הנכסים המפורטים להלן למטרות
 הסלת המס על פי כללים אלה בלבד:

- (א) נכסי סקרעין יראו אותם כנמצאים במקום שבו הם נמצאים;
- (ב) נכסי מטלטלים מוחשיים (להוציא אותם מטלטלים שלגביהם נקבעו להלן
 הוראות מיוחדות) ושטרי בנק או שטרי מטבע וזורות מטבע אחרות
 שהוכרו כהילך חוקי במקום הנפקתן, יראו אותם כנמצאים במקום שבו
 נמצאים הנכסים או המטבע האסורים בשעת הפטירה, ואם הם במעבר -
 במקום שאליו הם סיועדים;
- (ג) חובות (לרבות איגרות חוב, שטרי חוב ושטרי חליפין) יראו אותם
 כנמצאים במקום שבו נמצא מושבו הקבוע של החייב, ואם החייב הוא
 תאגיד - במקום שבו התאגיד נוסד או סופעל;
- (ד) מניות, או השתתפות בתאגיד יראו אותם כנמצאים במקום שבו התאגיד
 נוסד או סופעל;
- (ה) כלי שיט, כלי מים וחלקים מהם יראו אותם כנמצאים במקום
 הרישום שלהם;
- (ו) נכסים שהושקעו בסופעל מסחרי או תעשייתי או הנוגעים לעיסוק
 במקצוע חפשי, לרבות המוניטין המתיחסים אליהם, והם סיועדים
 למוסד קבע הקיים באחת משתי המדינות המתקשרות, יחול עליהם הסס
 החל באותה מדינה;
- לענין זה -
- "מוסד קבע" - מקום עסקים קבוע, שבו מתנהלים עסקיו של הסופעל,
 כולם או מקצתם;
- "מוסד קבע" יהווה:
- (1) מקום הנהלה;
- (2) סעיף;

[HEBREW TEXT — TEXTE HÉBREU]

אמנה בין מדינת ישראל ובין הרפובליקה האיטלקית
בדבר מניעת מסי כפל לגבי מסים על עזבונות וירושות

מסשלת מדינת ישראל ומסשלת הרפובליקה האיטלקית,

ברצותן לכרות ביניהן אמנה למניעת מסי כפל על עזבונות וירושות,
הסכימו על הסעיפים הבאים:

סעיף 1

המסים המשמשים נושא לאמנה זו הם:

א. לגבי ישראל:

מס עזבון.

ב. לגבי איטליה:

(1) מס הירושה;

(2) המס על שווי הכולל של העזבון, בסו.

אמנה זו תחול גם על כל מס עזבון או מס ירושה אחרים, בעלי אופי דומה, בעיקרם שיוטלו על ידי מדינה מבין המדינות המתקשרות לאחר תאריך חתימתה של אמנה זו.

הרשויות המוסמכות של המדינות המתקשרות יודיעו האחת לרעותה בתום כל שנה על כל השינויים המהותיים בחקיקה הפיסקלית שלהם הנוגעת למס עזבון ומס ירושה.

סעיף 2

באמנה זו:

(א) המונח "ישראל" פירושו - מדינת ישראל;

(ב) המונח "איטליה" פירושו - הרפובליקה האיטלקית;

(ג) המונח "מס" פירושו - המס על השווי הכולל של העזבון בסו ומס הירושה המוטלים על ידי איטליה או מס העזבון המוטל על ידי ישראל, הכל לפי ההקשר;

[ITALIAN TEXT — TEXTE ITALIEN]

CONVENZIONE TRA LA REPUBBLICA ITALIANA E LO STATO DI ISRAELE PER EVITARE LE DOPPIE IMPOSIZIONI IN MATERIA DI IMPOSTE SULLA SUCCESSIONE MORTIS CAUSA

Il Governo della Repubblica Italiana ed il Governo dello Stato di Israele, animati dal desiderio di evitare le doppie imposizioni fiscali in materia di imposte sulle successioni, hanno convenuto quanto segue:

Articolo I. Le imposte a cui si riferisce la presente Convenzione sono:

- a) Per quanto riguarda l'Italia:
  - 1) L'imposta sulle successioni;
  - 2) L'imposta sull'asse ereditario globale netto;
- b) Per quanto riguarda Israele: l'imposta sulle successioni.

Questa Convenzione si estende ad ogni altra imposta sull'asse ereditario o sulle successioni, di carattere sostanzialmente analogo, applicata dall'uno o l'altro degli Stati contraenti posteriormente alla data della firma della presente Convenzione.

Le competenti autorità degli Stati contraenti informeranno l'un l'altra al termine di ogni anno su ogni sostanziale modificazione nella loro legislazione fiscale in materia di imposte sull'asse ereditario e sulle successioni.

Articolo II. Ai fini della presente Convenzione:

- a) Il termine « Italia » significa la Repubblica Italiana;
- b) Il termine « Israele » significa lo Stato di Israele;
- c) Il termine « imposta » significa l'imposta sull'asse ereditario globale netto e quella sulle successioni applicate dall'Italia, ovvero l'imposta sulle successioni applicata da Israele, come il contesto richiede;
- d) Il termine « autorità competente » significa, nel caso dell'Italia, il Ministero delle Finanze, Direzione Generale delle Tasse ed Imposte Indirette sugli Affari, e, nel caso d'Israele, il Ministro delle Finanze o un suo rappresentante.

Articolo III. 1. Nel caso di successione di persona che, al tempo della morte, era domiciliata in uno degli Stati contraenti, il luogo dove ciascuno dei seguenti beni è situato è, ai fini dell'applicazione dell'imposta, determinato esclusivamente secondo le seguenti regole:

- a) I beni immobili sono considerati situati nel luogo in cui si trovano;
- b) I beni mobili corporali (tranne quelli per i quali una apposita norma sia qui di seguito stabilita) e i biglietti di banca o la carta moneta e le altre forme di moneta riconosciute come aventi corso legale nel luogo della loro emissione, sono considerati esistenti nel luogo in cui detti beni o monete sono situati al tempo del decesso o, se in transito, nel luogo di destinazione;
- c) I crediti (ivi comprese le obbligazioni, i pagherò cambiari e le cambiali-tratte) sono considerati esistenti nello Stato in cui il debitore è domiciliato o, se il debitore è una società, nello Stato in cui la stessa è costituita o operante;

- d) Le azioni e le partecipazioni in società sono considerate esistenti nello Stato in cui la società è costituita o operante;
- e) Le navi, gli aereomobili e le relative quote sono considerati esistenti nel luogo della loro immatricolazione;
- f) I beni investiti in una impresa commerciale o industriale o relativi all'esercizio d'una professione libera e che sono destinati ad una stabile organizzazione esistente in uno dei due Stati contraenti, così come l'avviamento ad essi relativo, sono soggetti all'imposta in tale Stato.

Il termine « stabile organizzazione » indica un'installazione permanente di affari dove l'impresa esercita tutta o parte della propria attività.

Costituisce « stabile organizzazione »:

- i) Una sede di direzione;
  - ii) Una succursale;
  - iii) Un ufficio;
  - iv) Un'officina;
  - v) Un laboratorio;
  - vi) Una miniera, una cava o altro luogo di estrazione di ricchezze naturali;
  - vii) Un cantiere di costruzione o di montaggio del quale la durata superi i 12 mesi;
- g) Le patenti, i marchi di fabbrica e i disegni sono considerati esistenti nel luogo in cui sono registrati;
  - h) I diritti di autore e di esclusività, i diritti relativi a lavori artistici e scientifici, i diritti e le licenze per l'uso di qualsiasi opera, lavoro artistico o scientifico coperti da diritti d'autore, brevetti, marchi di fabbrica o disegni sono considerati esistenti nel luogo in cui i diritti che ne derivano sono esercitati;
  - i) Tutti i beni diversi da quelli sopra menzionati sono considerati esistenti nello Stato nel quale il de cuius era domiciliato al tempo della morte.

Articolo IV. Ai fini della presente Convenzione, per domicilio si intende il luogo ove il defunto aveva la sede principale dei suoi affari ed interessi.

In caso di dubbio in quale dei due Stati il de cuius aveva il suo domicilio ai sensi della norma del comma precedente, o nel caso in cui il defunto poteva essere considerato domiciliato nei due Stati, la questione sarà decisa con un accordo particolare tra le autorità competenti dei due Stati. A tal proposito, sarà considerato con quale dei due Stati il de cuius, al momento della morte, aveva i rapporti personali ed economici più stretti. Se il de cuius non aveva il suo domicilio in nessuno dei due Stati contraenti, egli sarà considerato domiciliato nello Stato nel quale risiedeva. Se egli risiedeva nei due Stati, la questione, relativa alla determinazione del suo domicilio, sarà decisa mediante un accordo particolare tra le autorità competenti dei due Stati.

Articolo V. I debiti che gravano i beni di cui all'articolo III della presente Convenzione o che sono garantiti su beni della stessa natura, sono imputati nello Stato in cui detti beni sono sottoposti ad imposta, sul valore di detti beni, o di tutti gli altri beni che tale Stato ha il diritto di assoggettare a imposta. Gli altri debiti diversi dai precedenti sono imputati sui beni assoggettati ad imposta nello Stato nel quale il de cuius era domiciliato al momento della morte.

Se i debiti che possono essere imputati in uno dei due Stati, ai sensi delle disposizioni del primo alinea, superano il valore della somma dei beni sui quali tale Stato ha il diritto di imporre, la differenza non coperta è imputata sui beni assoggettati a imposta nell'altro Stato.

Articolo VI. Nessuna imposta sarà applicata sui beni trasmessi per testamento dal *de cuius*, il quale al tempo della morte era domiciliato in uno degli Stati contraenti, a favore degli enti seguenti:

- 1) L'altro Stato contraente;
- 2) Una autorità locale dello stesso per fini religiosi, educativi, culturali, benefici, assistenziali;
- 3) Istituti, fondati o da fondarsi, aventi gli stessi fini, appartenenti al predetto secondo Stato contraente e da questo riconosciuti come tali.

Articolo VII. Le competenti Autorità degli Stati contraenti si scambieranno le informazioni (in quanto disponibili in virtù delle rispettive leggi fiscali) necessarie per eseguire le clausole della presente Convenzione. Le informazioni così scambiate saranno tenute segrete e potranno essere portate a conoscenza esclusivamente di coloro (compresi gli organi giurisdizionali) che sono interessati all'accertamento e alla riscossione delle imposte cui la presente Convenzione si applica, nonchè ai ricorsi concernenti le imposte stesse. Non saranno scambiate le informazioni che porterebbero alla rivelazione di un segreto o di un processo industriale o commerciale.

Articolo VIII. Ogni contribuente che prova che le tassazioni stabilite o progettate a suo carico hanno provocato o possano provocare nei suoi confronti una doppia imposizione contraria ai principi della presente Convenzione può reclamare all'autorità competente dello Stato nel quale egli è considerato domiciliato, ai sensi dell'art. IV o nel quale il *de cuius*, ai sensi della presente Convenzione, era considerato domiciliato al momento del suo decesso.

Se il reclamo è ritenuto fondato, lo Stato adotta le misure necessarie per mettere fine alla doppia imposizione.

Il reclamo deve essere fatto entro i tre anni a partire dalla fine dell'anno solare nel quale il contribuente ha avuto conoscenza della duplicazione.

Articolo IX. Le norme di questa Convenzione non possono essere interpretate in modo da negare o menomare in qualsiasi maniera il diritto del personale diplomatico o consolare ad altre o maggiori esenzioni di cui ora benefici o che possano essergli accordate in futuro.

Le norme di questa Convenzione non possono in nessun caso essere interpretate in maniera da aumentare il carico di imposta in ciascuno degli Stati contraenti.

Ove sorgessero dubbi o difficoltà circa l'interpretazione o l'applicazione della presente Convenzione le autorità competenti degli Stati contraenti possono risolvere la questione di mutuo accordo.

Articolo X. Le competenti autorità dei due Stati contraenti possono emanare i regolamenti necessari per interpretare le norme della presente Convenzione e corrispondere direttamente tra loro per rendere effettive le clausole di essa.

Articolo XI. La presente Convenzione sarà ratificata e gli strumenti relativi saranno scambiati a Gerusalemme appena possibile.

La presente Convenzione avrà effetto dal giorno dello scambio degli strumenti di ratifica e sarà applicata alle successioni ereditarie apertesì in tale giorno e successivamente. Essa avrà effetto per un periodo di cinque anni a partire dalla data di scambio degli strumenti di ratifica e, dopo questo periodo, indefinitamente, ma potrà venire fatta cessare da ciascuno degli Stati contraenti alla fine del quinquennio o in qualsiasi momento successivo, purchè sia denunciata almeno sei mesi prima. In tale caso la Convenzione cesserà di avere efficacia il primo di gennaio successivo allo spirare del suddetto termine di sei mesi.

FATTO a Roma, il 22 aprile 1968, corrispondente a 24 Nissan 5728, in doppio esemplare, nelle lingue italiana, ebraica ed inglese, avendo i testi uguale valore, prevalendo in caso di dubbio il testo inglese.

Per il Governo
della Repubblica Italiana:

[*Signed — Signé*]¹

Per il Governo
dello Stato di Israele:

[*Signed — Signé*]²

---

¹ Signed by Giovanni Vincenzo Soro — Signé par Giovanni Vincenzo Soro.

² Signed by Ehud Avriel — Signé par Ehud Avriel.